

“ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ , ਇਕਦਮ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓ ਫਿਰ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕੋਗੇ ”

***ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਵਿਆ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

***ਉੱਤਰ:-** ਉਹ ਬੱਚੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ ਕਿ ਹੋਈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀਏ। ਇਵੇਂ ਦਿਵਿਆ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿੱਲ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹਨ, ਉਹ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਸਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਸਕਤੀ ਛੱਡਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਏਦਾਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਾਕੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਹੱਠਯੋਗੀ, ਤੱਤਵ ਗਿਆਨੀ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਮਮੱਤਵ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫੱਟ ਨਾਲ ਮਮੱਤਵ ਨਹੀਂ ਮਿਟਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਰੀ, ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਲਦੀ ਭੁੱਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਠਯੋਗ ਮਾਰਗ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਧਾਮ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਲਾਇਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੰਬੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਵਾਇਆ...। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਸੰਸਥਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਮੇਹਨਤ ਵਧੀਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਥੱਕ ਹੋ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਲਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਕ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਵਾਪਿਸ ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਵਾਇਆ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਓਥੋਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬੈਕੁੰਠ ਗਿਆ। ਪਰ ਬੈਕੁੰਠ ਹੈ ਕਿਥੇ? ਇਹ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਚਿੰਤਰ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬੜੇ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੈਸ਼ਨਵ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ। ਸਤਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤਯੁੱਗ ਦੇ ਵੈਭਵ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਸਭ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਾਦ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੂਬੀਰਸ ਪੀ ਕੇ ਆਈਆਂ ਹਾਂ। ਬੜਾ ਸਵਾਦ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੜਾ ਸਵਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਭਰ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸੁਆਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਵੱਧੀਆ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬੜੀ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੁੱਖ ਆਦਿ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਸੁੱਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸੇ ਵੀ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਕਹਿੰਦੇ ਕੌਣ ਹਨ! ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਪਵੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਉਪਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਪੱਕੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋੜੀ ਮਿਸਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਕੋੜੀ ਮਿਸਲ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਰਟ ਚਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਖੁੱਦ ਨਫ਼ਰਤ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖੁੱਦ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਥੋੜਾ ਸੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਪਸ ਮੁੱਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਕੋਈ ਆਏ ਹਨ, ਵਾਪਸ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਕ ਵੀ ਨਿਰਵਾਣਯਾਮ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜਨ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਵਲ ਪੜਨ ਦੀ ਆਦਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੁੱਕੜ ਗਿਆਨੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾਵਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ, 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲਣਾ ਪਵੇ। ਇਕਦਮ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਵਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿਵਿਆ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕਬਰਿਸਤਾਨੀ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਦਿਲ ਲਗਾਓਗੇ। ਹੁਣ ਪਰਿਸਤਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਪਰਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਪਰਿਸਤਾਨ ਹੁਣ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੈਠੇ ਹੋ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਉੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਾਸ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸਾਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਬੜਾ ਥੋੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮੋਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਠਹਿਰਦੀ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਵੀ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਪੁਰਾਣਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਦਿੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਖਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਕੀ ਹੈ - ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਦਾੜੀ ਵਾਲਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਕ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ, ਦੂਜਾ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਵੰਡਰਫੁੱਲ। ਬਾਪ ਹੋ ਕੇ ਵਰਸਾ ਨਾਂ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਲੇਕਿਕ ਠਹਿਰਾ ਨਾ। ਵਰਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਪਰ ਵਰਸਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਸਾ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿਵੇਂ! ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੱਥ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਦ ਵੀ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਲਾਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ। ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗਬੱਲ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਲਉਣੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅਮਰ ਹਨ, ਕਦੇ ਵੀ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਾਦੀ (ਵਿਆਹ) ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬੜੀ ਹੈ। ਝੂਲਾ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਝੁਲਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਨਉਂਦੇ ਹਨ? ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ! ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਰੰਪਰਾ ਵੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ

ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਦੀ ਆਯੂ (ਉਮਰ) ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਪਰੰਪਰਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਿੱਥੀ ਤਰੀਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਹਾਰਥੀ, ਘੁੜਸਵਾਰ ਅਤੇ ਪਿਆਦੇ। ਗਜ਼ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਖਾਦਾ। ਗ੍ਰਾਹ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਕਦਮ ਹੱਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸੱਪ ਡੱਡੂ ਨੂੰ ਹੱਪ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ, ਮਾਲੀ, ਖਿਵਈਆ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਈਆ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਗਾ ਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਈਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖਵਈਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਹੈ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੈਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ 7 ਵੰਡਰਸ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਜਮਹਲ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਬੈਰੁੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਲਈ ਪਦਮਾਪਦਮ ਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਨੇਕ ਵਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਤੁਸੀਂ ਲਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਜਾਈਏ। ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਦਿਲ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵੰਡਰ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਬੜੀ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਮੈਂ ਥੋੜੀ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹਾਂ। ਵੈਸੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਕੱਢ ਦੇਵੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ*:-**

1. ਰੂਹਾਨੀ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਵਲ ਆਦਿ ਪੜਨ ਦੀ ਗੰਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਦ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨ ਸਮਝ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਖੇਲ - ਖੇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਧਾਰੀ ਭਵ :
ਚਾਹੇ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋਣ ਲੇਕਿਨ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਪਾਰ ਕਰ ਲਾਓ ਜਿਵੇਂ ਖੇਲ-ਖੇਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਚਾਹੇ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਰੋਣ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਅੰਦਰ ਇਹ ਹੋਵੇ ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਖੇਲ ਹੈ - ਜਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਾਂ। ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਐਕਯੂਰੇਟ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸਲਈ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਖੇਲ ਸਮਝ ਹਲਕਾ ਬਣਾ ਦੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਝ ਨਾ ਹੋਵੇ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹੋਗੇ, ਮਾਇਆ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਓਗੇ।
